

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 26^{ον} Μαρτίου/ 8^{ον} Ἀπριλίου, 2023, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου εἰς Βηθανίαν καί ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ὅλη, ἰδίᾳ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων ἐορτάζει τό παραδοθέν ὑπό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου (Ἰωάν. 11, 1-45) γεγονός τῆς ἐγέρσεως τοῦ τετραήμερου φίλου τοῦ Κυρίου Λαζάρου, εἰς πιστοποίησιν τῆς κοινῆς ἀναστάσεως πρό τοῦ Πάθους Αὐτοῦ: «Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν πρό τοῦ Σοῦ πάθους πιστούμενοι, ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τόν Λάζαρν, Χριστέ ὁ Θεός».

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μάρθας καί Μαρίας διὰ θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί Πέλλης κ. Φιλουμένου, συλλειτουργούντων τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἐπιφανίου, τοῦ π. Δομετιανοῦ καί τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλόντων τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Ἰωσήφ καί μοναζουσῶν τῆς Μονῆς, προσευχομένου τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί πλῆθους πιστῶν.

Πρός τούτους ὠμίλησεν ἡ Α.Θ.Μ. διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Λάζαρν τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἄδου Χριστέ, πρό τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τό κράτος, καί δι' ἐνός προσφιλοῦς τήν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διό προσκυνοῦντές σου, τήν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου καί δικαίου Λαζάρου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος αὐτοῦ Βηθανίας, ἵνα ἀφ' ἐνός μέν, ἐορτάσωμεν τήν ἐκ νεκρῶν ἔγερσιν αὐτοῦ. Ἀφ' ἐτέρου δέ μεγαλύνωμεν τόν ἐπιφανέντα ἡμῖν Θεόν καί Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν εἰπόντα τῇ ἀδελφῇ τοῦ Λαζάρου Μάρθᾳ: «Εγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα. (Ἰωάν. 11, 25-26).

Ἐγγίζοντες τῆς μετὰ Βαίῶν εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔνθα ὑπέστη τόν σταυρικόν αὐτοῦ θάνατον ἀλλά καί τήν τριήμερον αὐτοῦ ταφήν καί λαμπροφόρον ἀνάστασιν, ἐπεσκέφθη τόν ἤδη θανόντα καί ὄζοντα φίλον αὐτοῦ Λάζαρν, τόν ὁποῖον καί ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν «φωνῇ μεγάλῃ κραυγᾶσας· Λάζαρε δεῦρο ἕξω». Καί ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς δεδεμένος τούς πόδας καί τάς χεῖρας κηρίαις καί ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο», (Ἰωάν. 11, 43-44) κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἑρμηνεύων τόν Εὐαγγελικόν τοῦτον λόγον, ὁ μέν Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «τύπον ὥσπερ τινά τῆς καθόλου τῶν νεκρῶν ἀναστάσεως τό ἐπὶ Λαζάρῳ ποιεῖται θαῦμα καί τό ἐφ' ἐνὶ πληρούμενον, εἰκόνα τοῦ γενικωτέρου καί κατὰ παντός ἔστησε καλήν». Ὁ δέ ὑμνωδός ἀναφωνεῖ: «τὴν κοινήν Ἀνάστασιν πρό τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος ἐκ νεκρῶν ἡγείρας τόν Λάζαρον Χριστέ ὁ θεός».

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δέν εἶναι ἀπλῶς θαῦμα ἀκατανόητον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον καί κυρίως ἐλευθερία ἐκ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς δηλαδή τῆς ἁμαρτίας ὡς ἐναργέστατα λέγει ὁ ὑμνωδός. «Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἄδου Χριστέ πρό τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τό κράτος, καί δι' ἐνός προσφιλοῦς τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν».

Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς τό προμῆνυμα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, δηλαδή τό προμῆνυμα τῆς ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐδήλωσεν ὁ Χριστός μετὰ παρρησίας ἐνώπιον πολλῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καί τῶν ἰδίων αὐτοῦ μαθητῶν διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως τοῦ φίλου αὐτοῦ Λαζάρου. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, δι' ὃ καί ὁ θεσπέσιος Παῦλος παραγγέλλει: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καί μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ. 5,1)

Ὁ θάνατος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐχθρός τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τοῦτο κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Ἐσχατος ἐχθρός καταργεῖται ὁ θάνατος» (Α' Κορ. 15,26). Ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου, ὁ μέν Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Πῶς ἔσχατος; Μετὰ πάντας, μετὰ τόν διάβολον, μετὰ τὰ ἄλλα πάντα. Πρότερον γάρ ἡ συμβουλή τοῦ διαβόλου καί ἡ παρακοή καί τότε ὁ θάνατος». Ὁ δέ Ζυγαβινός ἐπισημαίνει: «Ἐχθρόν καί τοῦτον εἶπεν ὡς πολέμιον τοῦ πλάσματος τοῦ θεοῦ καί ἀναιρέτην καί ὡς ὑπουργόν τοῦ διαβόλου».

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος συνεφιλίωσε τόν ἄνθρωπον μέ τόν θάνατον Αὐτοῦ, ἵνα παραστήσῃ αὐτόν ἐνώπιον Αὐτοῦ ἅγιον καί ἄμεμπτον καί ἀπηλλαγμένον ἀπό κάθε κατηγορίας. «Νυνὶ δέ», λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ἀποκατήλλαξεν [ὁ Χριστός] ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς Αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καί ἀμώμους καί ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ», (Κολ. 1,22).

Ἡμεῖς, πάντες οἱ τιμήσαντες εὐχαριστιακῶς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐγέρσεως τοῦ ἁγίου καί δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, τοῦ γενομένου τό σωτήριον προοίμιον τῆς παλιγγενεσίας, παρακαλέσωμεν Αὐτόν, ἵνα ταῖς ἰκεσίαις αὐτοῦ καί τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀξιωθῶμεν γενέσθαι θεατάς τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ Πάθους καί τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς. Ἀμήν. Καλήν καί εὐλογημένην Μεγάλην Ἑβδομάδα».

Τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν Λιτανεία πρὸς τόν τάφον τοῦ Λαζάρου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, συνοδεύοντος τοῦ π. Λαζάρου καί πολλῶν προσκυνητῶν, ἔνθα καί ἀνεγνώσθη ἡ περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς ἐγέρσεως τοῦ Λαζάρου (Ἰωάν. 1,43).

Μετὰ τό πέρας τῆς Λιτανείας, εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν, παρέθεσε τράπεζαν ἡ Ἡγουμένη Μοναχὴ Εὐπραξία.

Ἡ ἑορτή ἐωρτάσθη ὡσαύτως εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, δι' Ἑσπερινοῦ καί τήν πρωΐαν μετὰ θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσων κ. Θεοφάνης, τῇ συμμετοχῇ πλήθους πιστῶν, ψαλλόντων, «Τήν κοινήν Ἀνάστασιν πρό τοῦ Σου πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τόν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας